

OWCZAREK POŁUDNIOWOROSYJSKI

Tłumaczenie polskie(z jęz. angielskiego) lipiec 2022 Mirosław Redlicki

POCHODZENIE : Rosja.

DA TA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEJ WERSJI WZORCA: 22.08.2017.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies pasterski i stróżujący. Owczarki południoworosyjskie są także wykorzystywane do pilnowania bydła i sprawdzają się jako stróże i obrońcy obejścia.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 1 Owczarki i psy pasterskie (z wyłączeniem szwajcarskich psów do bydła).

Sekcja 1 Owczarki.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Uważa się, że owczarki południoworosyjskie są potomkami kosmatych i brodatych psów, które zostały sprowadzone w stepowe obszary południowej Rosji razem z owcami merynosowymi z Hiszpanii. Wzmianka o tym znajduje się w XXVI tomie (wydanym w 1830 roku w Sankt Petersburgu) komplecie aktów prawnych Cesarstwa Rosyjskiego.

Te zwawe, średniej wielkości psy, podobne do dzisiejszych owczarków katalońskich Gos D'Atura, potrafiły zaganiać owce i bronić ich. W Rosji przywiezione z Hiszpanii psy kojarzono z miejscowymi owczarkami i psami w typie chartów, znanych w tamtym rejonie od czasów niepamiętnych.

Psy, pochodzące z tych skojarzeń, rozprzestrzeniły się na całym południu Rosji, a nawet znane były pod nazwą „owczarków rosyjskich” na zachodzie Europy. Jeden z nich uhonorowany został na Światowej Wystawie w Paryżu w roku 1867 medalem za urodę.

Jednak prawdziwa praca hodowlana rozpoczęła się w roku 1898 na Krymie, w majątku Askania Nova, należącym do rosyjskiego barona niemieckiego pochodzenia – Fryderyka Falz – Feina. To właśnie tam nadano rasie dzisiejszy wygląd i nazwę owczarka południoworosyjskiego.

Liczne skojarzenia z miejscowymi chartami, dokonywane dla zwiększenia rozmiarów i utrwalenia maści białej, doprowadziły przy okazji do uzyskania lżejszej budowy i płaskiej klatki piersiowej, właściwej psom zdolnym do szybkiego biegu. Inną cechą owczarków południoworosyjskich stał się podciągnięty brzuch i głębsze kątownie tylnych kończyn. Te cechy i nazwa zostały utrwalone w latach trzydziestych i czasach sowieckich. To właśnie w roku 1930 powstał pierwszy wzorzec rasy.

Owczarki południoworosyjskie są psami mało wymagającymi i dzięki swej wytrzymałości łatwo przystosowującym się do różnych warunków klimatycznych. Są niezawodnymi stróżami i obrońcami, nadzwyczaj oddanymi swoim właścicielom, natomiast do obcych nie są przyjaźnie nastawione.

WRAŻENIE OGÓLNE: Owczarek południoworosyjski to pies ponad średniego lub dużego wzrostu, umiarkowanie wydłużonej sylwetce, o mocnym kośćcu i suchym, dobrze rozwiniętym umięśnieniu, ale nie jest masywnie zbudowany. Dymorfizm płciowy jest wyraźny, psy są mocniej zbudowane, niż suki, a ich głowy są większe. Charakterystyczna jest linia górna psów tej rasy, lekko wysklepiona w łędźwiach. Tułów, głowa, kończyny i ogon są obficie porośnięte długą, szorstką, kosmatą i gęstą sierścią, która nadaje psu zwodniczo ociężały wygląd, ale w rzeczywistości jest on szybki i zwinny.

WAZNE PROPORCJE:

- Długość tułowia jest większa o 10-12% od wysokości w kłębie. Suki są trochę dłuższe od psów.
- Długość głowy to mniej więcej 40% wysokości w kłębie.
- Stosunek długości kufy do długości mózgoczaszki wynosi mniej więcej 5 :6.
- Odległość od łokcia do podłoża jest nieco większa od połowy wysokości w kłębie,

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Pies zrównoważony, pewny siebie i niezależny. Oddany właścicielowi, ale nieufny i niedowierzający obcym. Doskonały stróż bydła i obejścia, a także obrońca właściciela.

GŁOWA: Wydłużona, klinowata, zwężająca się ku nosowi.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Umiarkowanie szeroka i płaska. Tak kość potyliczna, jak i kości policzkowe dobrze wykształcone. Linie profilu równoległe. Łuki nadczołowe lekko zaznaczone. Stop mało wyraźny.

TRZEWIOCZASZKA:

Kufa: Nieco krótsza od mózgoczaszki, dobrze wypełniona pod oczami i lekko zwężająca się w kierunku nosa. Grzbiet nosa prosty.

Nos: Duży i czarny. Sezonowe jaśnienie nosa u psów maści pszenicznej, biszkoptowej i kości słoniowej jest dopuszczalne, ale granice trufli muszą pozostawać czarne.

Wargi: Czarne, przylegające.

Szczęki/Uzębienie: Szczęki mocne, zgryz nożycowy. Zęby duże, mocne, osadzone blisko siebie, uzębienie kompletne (42 zęby zgodnie z wzorem zębowym), dopuszczalne podwójne P1. Siekacze ustawione w jednej linii, szerokie u korzeni. Połamane siekacze, jeśli nie zmienia to zgryzu, nie powinny być traktowane jako wada.

OCZY: Kształtu migdała, niewielkie, rozstawione szeroko i frontalnie., barwy od jasno- do ciemnobrazowej. Preferowane oczy ciemniejsze. Powieki suche, przylegające i zapigmentowane.

USZY: Nisko osadzone, średniej wielkości, trójkątne, wiszące i przylegające do policzków, porośnięte gęstą sierścią.

SZYJA: Sucha, dobrze umięśniona, średniej długości, ustawiona pod kątem mniej więcej 40 stopni w stosunku do linii grzbietu, na przekroju owalna.

TUŁÓW

Linia górna: Lekko łukowato wysklepiona w lędźwiach, gdzie znajduje się najwyższy punkt grzbietu.

Kłęb: Ledwo widoczny.

Grzbiet: Średniej szerokości, długi, równy, dobrze umięśniony, mocny.

Lędźwie: Średniej długości i szerokości, dobrze umięśnione, giętke i lekko wysklepione.

Zad: Średniej długości i szerokości, dobrze umięśniony, lekko opadający. Wysokość psa w zadzie jest równa lub 1-2 cm większa jak w kłębie.

Klatka piersiowa: Umiarkowanej szerokości, raczej głęboka. Żebra lekko spłaszczone. Przedpiersie trochę wysunięte przed staw barkowy.

Linia dolna: Ciągnie się od poziomu łokci i jest umiarkowanie podciągnięta.

OGON: Średniej grubości, niewysoko osadzony, sięga co najmniej stawu skokowego, może być zakończony haczykiem lub półkołem. Ostatnie 2-3 kręgi są często zrosnięte. W spoczynku zwisa, w ruchu i przy pobudzeniu jest wzniesiony, ale nie może być noszony zakręcony nad grzbietem. .

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: Dobrze umięśnione, oglądane z przodu proste, równoległe wobec siebie, rozstawione umiarkowanie szeroko.

Łopatka i ramię: Długie, skośnie ustawione, mniej więcej jednakowej długości. Kąt w stawie barkowym 100 stopni.

Przedramię: Proste, pionowe, na przekroju owalne.

Łokieć: Skierowany ku tyłowi.

Nadgarstek: Mocny i suchy.

Śródrezcze: Mocne, średniej długości, oglądane z boku – nachylone względem podłoża,

Łapa: Owalna, mocna i zwarta. Każda barwa opuszek i pazurów dopuszczalna.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Dobrze umięśnione, oglądane z tyłu – proste i równoległe wobec siebie, rozstawione nieco szerzej niż kończyny przednie. Nie powinny być odstawione daleko za tułowiem.

Udo: Długie, szerokie, dobrze umięśnione.

Podudzie: Długie, mniej więcej tej samej długości, co udo, ustawione skośnie.

Staw kolanowy: Dobrze kątowny.

Staw skokowy: Dobrze kątowny, suchy, szeroki i płaski.

Śródstopie: Suche, mocne, średniej długości, trochę podstawione pod psem. Wilcze pazury powinny być usunięte, chyba, że w danym kraju zabrania tego prawo.

Stopa: Owalna, mocna i zwarta. Każda barwa opuszek i pazurów dopuszczalna.

RUCH: Swobodny i harmonijny. Typowe chody są swobodne i przestrzenne z dobrym wykresem kończyn przednich i mocnym napędem z tyłu. W klusie przednie kończyny poruszają się prosto, z lekką tendencją do zbieżności w miarę zwiększania szybkości, a głowa zniżona jest do poziomu grzbietu. Zad w ruchu pozostaje na tym samym poziomie, co kłęb, ale może być też trochę wyżej od niego, a wszystkie stawy pracują swobodnie.

SKÓRA: Napięta, elastyczna, bez fałd i pomarszczeń. Każda pigmentacja skóry jest dopuszczalna, o ile tylko nos, wargi i powieki są czarno pigmentowane.

SZATA

Sierść: Obfita, prawie jednakowej długości na głowie, kończynach, tułowiu i ogonie. Długi włos na głowie tworzy brwi, wąsy i brodę. Także grzbiet nosa jest porośnięty sierścią. U samców pożądana jest obecność kryzy.

Struktura sierści: Włos długi (nie mniej, jak 10 cm), szorstki, sierść gęsta, kosmata, lekko falista lub zmierzwiona. Włos okrywowy na głowie i kończynach, cieńszy i nie tak szorstki. Podszerstek gęsty i długi, miękki, jaśniejszy od włosa okrywowego.

Szata z całkiem wyczesanym podszerstkiem, skołtuniona lub powiewna są niepożądane.

Maść Biała, biała z żółtawymi nalotami, biała z łatami szarymi, pszenicznymi (biskoptowymi), barwy wyblakłej kości słoniowej. U psów szarych i barwy kości słoniowej może występować biała strzałka na głowie, biel na kufie i szyi.

W przypadku umaszczeń łaciatych łaty powinny być jasne i niewyraźnie odgraniczone od tła. Ostateczną maść psa można ocenić dopiero w wieku 18-24 miesięcy, a szczenięta umaszczone są bardziej intensywnie.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie: Psy nie mniej, jak 66 cm. Suki nie mniej, jak 62 cm.

Pożądany jest wysoki wzrost, o ile zachowana jest prawidłowa budowa.

Waga: Psy nie mniej, jak 35 kg. Suki nie mniej, jak 30 kg.

WADY: Wszelkie odstępstwa od podanego wyżej wzorca powinny być uznawane za wadę i ocenione w zależności od stopnia nasilenia oraz wpływu na zdrowie i dobrostan psa

- Wysokość w kłębie mniejsza, niż 66 cm dla psa i 62 cm dla suki.
- Niedostatecznie wydłużony lub zbyt długi tułów.
- Suki o samczym wyglądzie.
- Sezonowe rozjaśnienie nosa.
- Częściowy brak pigmentacji powiek (nie więcej, jak 10%)
- Przesadne lub niedostateczne wysklepienie łędźwi.
- Słabo rozwinięta klatka piersiowa.
- Niedostateczne kątownie przodu i tyłu.
- Ruch mało harmonijny.

WADY DUŻE:

- Wysokość w kłębie mniej, niż 64 cm dla psa i 59 cm dla suki.
- Budowa lekka, ciężka lub limfatyczna., krótkie nogi.
- Psy o suczym wyglądzie.
- Kłęb wyraźnie wyższy od zadu.
- Wysoko osadzona szyja.
- Żółte ("ptasie") oczy.
- Obwisłe wargi i/lub luźne powieki.
- Częściowo niezapigmentowane powieki..
- Małe zęby, osadzone daleko od siebie, siekacze nie w linii.
- Brak dwóch lub więcej P1 (M3 nie są brane pod uwagę).
- Uszy o miękkiej chrząstce. .
- Wąska, płytka klatka piersiowa.
- Wygarbiony grzbiet.
- Krótki poziomy lub ostro ścięty zad.
- Ogon leżący na grzbiecie lub zakręcony nad nim, a także ogon martwo zwisający.
- Strome kątownie tyłu.
- Tył przekątowny.
- Skąpo owłosiony grzbiet nosa, krótka i rzadka sierść na pysku, skąpa broda i wąsy. Brak podszerstka.

- Prosty, miękki włos okrywowy. Szata jedwabista z przedziałkiem na grzbiecie.
- Intensywne w kolorze łaty u psów w wieku powyżej 2 lat.

WADY DYSWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna lękliwość..
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- Ślady jakichkolwiek interwencji chirurgicznych lub kosmetycznych.
- Brak typu rasowego.
- Kwadratowa sylwetka.
- Zaokrąglona mózgoczaszka.
- Niebieskie, zielone lub porcelanowe oczy, oczy różnobarwne. Entropion.
- Wszelkie odchylenia od zgryzu nożycowego. Brak jakichkolwiek zębów (z wyjątkiem P1 i M3).
- Sierść krótka, kędzierzawa lub sznurowa na jakiegokolwiek części ciała.. Przylegająca, gładka sierść na głowie lub kończynach.
- Maść czarna, ruda, szarawoczekoladowa, błękitna lub trójbarwna. Wyraźna maska lub czaprak.
- Całkowity brak pigmentu na powiekach, różowy lub plamisty nos, różowe wargi.
- Naturalnie krótki lub cięty ogon,
- Inochód,

N.B.:

- Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra całkowicie umieszczone w worku mosznowym
- Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.